

Jesenska čarolija

U parku. Sjedi na ljuljački. Sama. Gospođa Jesen. Rasplela je dugu vatreno crvenu kosu koja vijori na vjetru. Sa sjetnim smiješkom promatra ljude koji prolaze pored nje. Oni znaju da je tu. Osjećaju njezinu prisutnost, ali je ne vide svi. Samo rijetki, zaneseni ljepotom života, mogu vidjeti njezin lik.

Promatram je krišom. Raskošna haljina istkana od šarenoga lišća, zelene mahovine, bršljana, maćuhica, ciklama i poneke stidljive tratinčice. Kosa raspuštena, mekana i nježna pomiče se na blagom povjetarcu. Lice blijedo, pogled zamišljen, ali odlučan. Usta crvena kao rane jabuke. Dah joj je tih i mirisan. Miriše na grožđe i kestene, miriše na krizanteme i gljive, na vlažnu šumsku mahovinu, na uvelo, šuštavo lišće. Svakim pokretom ljuljačke iz skuta joj padaju zrele jabuke i kruške. Zlatno žuti kukuruz i narančaste buče kotrljaju joj se pod nogama. Smije se. Znam da me vidi. Sretna sam. Volim jesen. Volim njezine mirise i boje, njezino značenje za svijet. Maše mi. Čarobna gospođa Jesen maše meni, Jani. Zašumorila je nježnu jesensku pjesmu. Primijetila je ona moj sneni i začarani pogled. Zna da uživam u svakom njezinom danu.

Uživajte li i vi u jeseni? Zastanite na trenutak u parku, pored ljuljačke i stvarno razmislite o sebi. Razmislite o ljepoti svakoga dana. Tada ćete možda ugledati nju, veličanstvenu gospodaricu topline, boja, mirisa, prvih mrazova i kiša. Zavladat će i vama, ako joj dopustite.

Jana Krušelj, 7.c